

פרוטוקול מס' 99

מישיבת ועדת החינוך והתרבות
מיום ב', י"א בכסלו תשל"ב - 29.11.1971, שעה 12.00

נכחו:

חברי הוועדה:

- א. דימלט - היו"ר
- ש. ארבל-אלמוזלינו
- ב. אליעד
- ח. גרוסמן
- א. כץ
- ד. קורן
- ב. שחור
- א. רזיאל-נאור

מוזמנים:

- י. אורן - יו"ר רשות הספורט
- א. אפק - רשות הספורט

מזכירת הוועדה: ד. פלר

ע. הירשפלד

רשמה:

סדר היום: המשך הדיון במסקנות ועדת החינוך והתרבות בנושא:
התדרדרות ענף הספורט בכדורגל הישראלי.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר א. רימלט:

מסקנות ועדת החינוך והתרבות בנושא: התדרדרות ענף הספורט בכדורגל הישראלי.

בישיבה האחרונה אמרנו שעוד נדון בקשר לסעיפים ח' ו-ח(2), אם מקומם במועצת ההימורים, או שנשאיר ענין זה לדיון כאשר חוק ההימורים יובא בפני הכנסת. ביחס לסעיף ט' - הפיקוח על מועצת ההימורים - סוכם לפנות ליושב-ראש הכנסת. שוחחתי עם יושב-ראש הכנסת בענין, והצעתי שחוק ההימורים יובא לדיון בוועדה משותפת. הוא הבטיח לפעול בכיוון זה. הצעתי היא להקים ועדה משותפת של 19 חברים, שהרכבה יהיה: 10 חברים מוועדת כספים ותשעה מוועדת החינוך והתרבות.

הבעיה היא סעיף ח', ואני מציע להוציאו

מן המסקנות.

חברי הוועדה הביעו דעתם בנושא זה בצורה ברורה, ואינני מבין מדוע סעיף ח' לא יהיה במסקנות. אני מציע שהוא יישאר.

א. כץ:

לחברי הוועדה היו ספיקות לגבי סעיף ח'. רשמנו לפנינו כי מכינים כעת חוק הימורים חדש, כעת אנו כבר מביעים דעה על דבר שנמצא בשלב סיום להגשה כהצעת חוק לכנסת, ואני מציע לשקול בדבר אם סעיף ח' צריך להיות כאן. זה אחד הדברים שהכנסת תדון בו במליאה, ואחר-כך בוועדה, כאשר החוק יועבר אליה.

היו"ר א. רימלט:

אנו מגישים מסקנות לאחר שדנו בבעיה זאת.

ג. אליעד:

לא דנו בהרכב מועצת ההימורים. עיקר הנושא היה ההתדרדרות בענף הכדורגל והאמצעים שיש לבקוט בכדי למנוע התדרדרות בעתיד.

היו"ר א. רימלט:

סעיף ט' לא יופיע במסקנות הוועדה, אבל בקשתי לדאוג שהוא יובא לדיון משותף במסגרת המתאימה, ולהביא את הענין לידיעת מבשרי החוק במסגרת הממשלה.

א. כץ:

שר החינוך אינו יושב בוועדת שרים לעניני חקיקה. הוא ישלח לדיון זה נציג, את מנהל ישורת הספורט או את היועץ המשפטי של משרדו. כך מקובל בוועדת שרים לעניני חקיקה. אנו צריכים להצביע בענין זה ולהודיע שנתקבל בוועדה סיכום כזה וכזה, והכתובת שלנו היא שר החינוך והתרבות.

היו"ר א. רימלט:

אם זו דעת חברי הוועדה, אינני נכנס לפרטים.

א. כץ:

אינני מתכוון לשלוח את הסיכום שלנו לשר המשפטים ולעקוף את שר החינוך. ידעתי מה תהיה דעת הוועדה בענין הגדלת ייצוג עובדי המדינה, אבל אינני יודע מה תהיה דעת החברים שאינם יושבים כאן.

היו"ר א. רימלט:

אני מפנה את תשומת-לבכם להודעתה של חברת הכנסת ש. ארבל-אלמוזלינו בענין הימורים. הנוסח שלה לגבי סעיף 22' זהה לזה של חברת הכנסת גרוסמן בענין הנמקה. את זה נשאיר כדעת פיעוט. באשר לסעיף 2' - "הוועדה ממליצה שמועצת ההימורים תורכב . . . " - לא הייתי מטיל על שר החינוך את ענין מרכזי ספורט.

ש. ארבל-אלמוזלינו:

אתה צודק.

היו"ר א. רימלט:

אם חברי הוועדה מסכימים להצעה שמועצת ההימורים תורכב משליש נציגי הממשלה, שלישי נציגי ציבור ושליש נציגי מרכזי הספורט, נביא את זה להתלמה סופית בקריאה האחרונה. אם אין הצעה להקטין את ייצוגם של עובדי המדינה, אז יש צורך בהקטנת ייצוגם של ארגוני הספורט.

י. אורן:

אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה, שבאחת הישיבה האחרונות שבה השתתף סגן שר החינוך, נאמר כאן שמוטב להשאיר 50% לנציגי ממשלה, ואילו 50% הנותרים יתחלקו בין נציגי ארגוני הספורט, או מוסדות ספורט ואנשי ציבור.

הי"ר א. רימלט:

דעתם של סגן שר החינוך ומנכ"ל משרד המשפטים היתה לתת רוב לעובדי המדינה, וחברי הוועדה הביעו ספיקות בענין זה. אני מציע הרכב כזה: 50% עובדי מדינה, כפי שהיה; 25% נציגי מרכזי ספורט (מתוך רשימה אשר תוגש לשר החינוך והתנועה); ו-25% נציגי ציבור.

י. אורן:

הצעה זאת עולה למעשה בקנה אחד עם המלצות ועדת עיצובי, אשר היו קיצוניות עד כדי כך שדיברו על הפרדה מוחלטת. ועדת עיצובי גם לא קיבלה את הוועדה שמינה שר החינוך. אני חושב שבמקרה זה ההצעה של 50% כלפי 50% אחרים המורכבים מנציגי מוסדות הספורט ואנשי ציבור, יכולה להתקבל על דעת כולם. כאן מדובר רק על מועצת ההימורים, ולא על כך שהוועדה ממליצה על חלוקת כספים, ששם יש רוב לארגוני ספורט. אולי פרט זה לא ידוע לחברת הכנסת ארבל-אלמוזלינו. יש שתי ועדות: ועדה מפעילה וועדה מייעצת. בוועדה המייעצת יש רוב לארגוני ספורט, ואילו בוועדה המפעילה דובר שיהיה רוב לעובדי המדינה. הצעתי היא לתזור להצעה שהועלתה, ולהשאיר 50% ייצוג לעובדי המדינה.

ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני חושבת שבעקבות ועדת עיצובי בא השינוי לגבי הרכב מועצת ההימורים. אי-אפשר להוריד את ייצוגם של מרכזי הספורט מ-50% ל-25%. אנו יודעים שישנם שלושה מרכזי ספורט גדולים, וצריכה להיות חלוקה מסוימת. איננו יכולים לקבל חלוקה שנציגי הציבור יהיו אך ורק על-השבון, מרכזי הספורט, מבלי שחלקה של הממשלה ייפגע.

י. אורן:

אני קובע כעובדה שמרכזי הספורט מעדיפים כניסת עובדי מדינה במספר רב יותר למועצת ההימורים, - אם נגזר לצמצם את מספרם - על פני כניסתם של אנשי ציבור. ההנמקה שלהם היא, לאור המציאות, שלכל אחד מאנשי הציבור, - כך הם מועדים בשפה שלהם - יש טלפון ביתי. ואם היום מועצת ההימורים התחייבה או חייבה לשלם מס לארגון האסיריזם המסחרי ולתנועות הנוער, הרי זה בעקבות לחצים שבאו מצד חברי כנסת; כלומר, אנשי ציבור.

אני חושב שמטרת החוק היא שכל הכספים הנכנסים מהימורים יופנו לפיתוח ספורט וחינוך גופני בלבד, ואני מסכים להצעתו של היושב-ראש.

ג. אליעד:

בשאלת השאלה אם ארגוני הספורט לא ייפגעו בעקבות הצעת החלוקה של 25% - 25%. מדברי מר אורן משתמע שהם לא ייפגעו, כי הם מעל-ציבים. שיהיו פחות אנשי ציבור מאנשי ממשלה. אני מציע לבדוק את הנקודה הזאת.

הי"ר א. רימלט:

לפנינו שתי הצעות, ועליהן נצטרך להצביע. אני מבין שהמשרד מוכן לא לאמץ את ההצעה המקורית של ועדת השלושה. לתת לעובדי מדינה רוב במועצת ההימורים, ומוכן להסתפק ב-50% עובדי מדינה. הצעה אחת היא: 50% עובדי מדינה, 25% אנשי ציבור ו-25% מרכזי ספורט. ההצעה השניה היא של חברת הכנסת ש. ארבל-אלמוזלינו, שמועצת ההימורים תורכב: שליש נציגי משרדי הממשלה; שליש נציגי ציבור; שליש נציגי מרכזי הספורט.

י. אורן:

שר החינוך מינה ועדה, והיא ממליצה על שבעה נציגים של עובדי מדינה מתוך שנים-עשר, כאשר היתר מתחלק בין אנשי ציבור ומוסדות הספורט. סגן השר דיווח על מסקנות אותה ועדה, והתעוררה שאלה מדוע לא להשאיר אותה ועדה עם 50% נציגי מדינה, ואת הנציגות הנוספת לתת לאנשי ציבור. אני חושב שאפשר ללכת לקראת החלטה כזו, והמשרד יאשר אותה. לעומת זאת, יש פגם בהצעתה של חברת הכנסת ש. ארבל-אלמוזלינו.

ש. ארבל-אלמוזלינו:

מה הפגם?

י. אורן: אני חושב שבימקתי את זה. יש חשש מבוסס על עובדות, שהכנסת גורמים אחדים שאינם גורמי ספורט של המדינה, או אינם פועלים בשמו של שר האוצר ושר החינוך, - שהם מגיבים וחותמים על הצעת החוק, שבה יש מטרה מוצהרת שכל הכנסות ההימורים יהיו קודש לעיני ספורט וחינוך גופני במדינה. ואילו הסכנה הקיימת בכביסתם של אנשים לא מן החוגים האלה, שיהיו כל מיני לחצים למתן כספים לגורמים אחרים.

היו"ר א. רימלט: הבימוק הזה אינו רלבנטי, כי מועצת ההימורים אינה עוסקת בחלוקת ההקצבות.

י. אורן: קיימת סכנת השפעה, והשפעה זאת מיותרת. מועצת ההימורים קמה בתוקף חוק, בניגוד לפיט, שפועל היום על-ידי גוף ציבורי שאיננו מחוקק בחוק ואיננו פועל בטמכות הממשלה. מועצת ההימורים הוא הגוף היחיד שעוסק בהימורים פועל במסגרת חוק מבוקר על-ידי מבקר המדינה, ואין סכנה בענין זה.

א. רזיאל-נאור: אני רוצה להעיר לדבריו של מנהל רשות הספורט, על כך שהסכנה היא בכביסתם של אנשים שאינם מייצגים את שר החינוך ואת ארגוני הספורט. אני חושבת שהסכנה היא שההימורים יתרגו משליטתה של מועצת ההימורים, ולכן נעשו שם שחיתויות. זו הסכנה ואל נשכח אותה. אם גוף כזה ישנו וקיים בחוק, אינני רואה שום סיבה לפחד מכביסתם של אנשי ציבור. לא נראית לי ההצעה לתת ייצוג של 50% לעובדי המדינה, ולחלק את יתר ה-50% בין ארגוני הספורט ונציגי ציבור, כי זה יכול להבטיח כמעט שני-שלישים לנציגי הממשלה. לכן, נראה לי שמוטב לקבל את הצעתה של חברת הכנסת ש. ארבל-אלמוזלינו.

היו"ר א. רימלט: לא נראה לי השליש של עובדי מדינה, מפני שלשני השרים יש אחריות פרלמנטארית בוועדות כלפי הכנסת. לפי דברי חברת הכנסת א. רזיאל-נאור, יכול להיות ש-25% של אנשי ציבור יצביעו עם עובדי מדינה על-ידי הכנסת אנשי ציבור. זה יכול להיות גם אחרת, ששני-שלישים יצביעו נגד עובדי מדינה, נגד מדיניות המשרדים, והדבר מתבטא בכסף. כיצד יכולים שר האוצר ושר החינוך להיות אחראים בפני הכנסת כאשר אין כאן המלצה לחלוקת כספים? למועצת ההימורים יש סמכויות רחבות יותר מאשר למועצה המייעצת לחלוקת כספים. אינני יודע מה יגיד שר האוצר, וזה לא חייב להיות שני-שלישים דווקא. זה יכול להיות גם 51%.

ש. ארבל-אלמוזלינו: אני מתפלאה על דבריו של מנהל רשות הספורט בקשר לנציגי ציבור, שכביכול נועדו בכל מסגרת, ובמיוחד במסגרת זו, להיות לחץ. אני דוחה את הגישה הזו, כי אני יודעת שברוב המועצות הציבוריות שהוקמו על-פי חוק, לא היתה העדפה כזו לגבי נציגי ציבור. מדוע במועצת ההימורים אנו צריכים להעדיף אותם כך? פקידים הממשלה בתזנים ללחץ השרים, מפני שעליהם לבצע את המדיניות. ייצוג זה של נציגי ציבור ברוב המקרים עוזר, מסייע ותורם לאותה מועצה שהם יושבים בה. לבגד עיני לא עומד השיקול שיש להבטיח רוב לנציגי הממשלה או לצד השני. בשבילי קובע שארגוני הספורט, שהם בכל-זאת גושאים את הספורט על שכמם, יהיה להם ייצוג מתאים במועצה. הימורים הוא כסף שבכנסת מהימורים; לא ממיסים ולא מתקציב המדינה.

היו"ר א. רימלט: אבל לא מחלקים אותו.

ש. ארבל-אלמוזלינו: המועצה לא תחלק כספים, ולכן ענין הלחצים איננו רלבנטי.

א. כץ: עד כמה שהבנתי מהנאמר כאן, תפקיד המועצה הוא לנהל ניהול שוטף את המנגנון של מועצת ההימורים, אם בעצמה או דרך גופים סוכנים, ולמנוע כפילויות ומצבים שיש בהם פתח לתופעות שליליות. זה בעקבות דו"ח ועדת עיזובי. לפי הבנתי, צריכים לשבת במועצה כזאת אנשים שיכולים להקדיש את זמנם לגושא. אין בזה כבוד וגם לא רווח כספי, כי המועצה איננה מוסמכת לחלק כספים. היא מוסמכת, לפי החוק, להפעיל את התחנות, את המכונות, את לוח ההימורים וכיוצא באלה. יש פה אפקט מקצועי של השגחה. עובדי מדינה במקרה זה, בגלל היותם עובדי מדינה וכפופים למרות והירארכיה, הרגשתי היא שהם ישגיחו היטב.

א. כץ:

ב) יש אספקט מקצועי ספורטיבי, ויש אינטרס. לכן איש איבנו מציע להוציא את מרכזי הספורט מהתמונה. נציגי הספורט מוכנים להסתפק באחוז שיתן להם ייצוג של כל גורמי הקשת, בתנאי שיינתן להם ייצוג מתאים. נציגי ציבור לא יהיו אמורים בעסק זה. אני מאמין שהם יבדקו את העסק הזה לפני ולפנים, כי זה טיבו של איש ציבור. מצד שני חייב להיות שיקול-דעת שהוא לא כפוף להוראות, - היינו עובדי מדינה, - ומצד שני לא כפוף לנציגי ארגוני הספורט. לכן באה ההצעה של מתן ייצוג לנציגי ציבור.

על-סמך כל השיקולים האלה איבנו מקבל את דברי מנהל רשות הספורט. אין פה ענין של לחצים, אבל יש פה השגחה יום-יומית על תיפעול של מכביזם שמגלגל 30 - 40 מיליון ל"י בשנה. שיקול זה של השגחה צמודה מעורר את השאלה למי נבוא בטענות אם יהיו שחיתויות? הכתובת היא השר הממונה, או שני השרים הממונים. תשובתם תהיה, ובצדק: אתם נתתם לנו את הכלים. אנחנו בטען: יש לכם 50%, וזה יכול למצוץ דברים; הייתם צריכים לדאוג שבמקרה זה יימנעו דברים שליליים.

מה שמתבקש מהניתוח הוא, לאחר שנציגי המשרד בסוגו מעמדתם וריתרו על רוב מוחלט, אני מציע לקבל את ההצעה שמועצת ההימורים תורכב מ-50% נציגי עובדי המדינה, 25% נציגי מרכזי ספורט, ו-25% נציגי ציבור.

ח. גרוסמן: בישיבה הקודמת היו היסוסים לגבי השתתפותם המסיבית של שבעה נציגי הפקידות במועצה. איבנו יודעת מה קרה בינתיים. תפקידה של המועצה הוא לשמור על כך שההימורים יתנהלו כסידורם וללא סטיות, אם כי אין הימורים ללא סטיות; הימור בעצמו הוא סטייה.

גדמה לי שמקומם של נציגי הציבור הוא חשוב מאד. אני מסכימה לצמצם את השפעתם או חלקם של ארגוני הספורט, אם יש צורך בכך. אני בעד זה שנציגי ציבור ישמרו על כך שההימורים יהיו טהורים, ושהקריטריון העליון יהיה לא רק עשיית כסף. פה שני הצדדים מעוניינים בעשיית כסף; גם השליש בממשלה וגם השליש של ארגוני הספורט. צריך להיות גורם מווסת, שיפעיל קריטריונים אחרים או שיצמצם את הקריטריונים האלה; יבלום אותם. השאלה היא, כמובן, מי הם נציגי הציבור.

אני בדעה שעלינו לקבל את הצעתה של חברת הכנסת ש. ארנלי-אלמוזלינו, וזה בהתאם לנוסח הדברים שנאמרו בישיבה הקודמת.

ג. שתור: אני חושב שעלינו להעביר את הענין לשר החינוך, ושהוא יקבע בדברים אלה.

ד. קורן: בראה לי שיש לקבל את ההצעה המקורית של הוועדה, 7 - 4 - 2, ואני חושב שזו הצעה נבונה. תתעורר בעייה איך לחלק את נציגי הציבור ברגע שאנו משנים את ההרכב. אם יהיו לנו טענות בענין פיקוח פרלמנטארי, נביא אותן לשר החינוך. איבנו מעוניינים שאנשים רבים ייכנסו לעניני מועצת ההימורים, והדבר גם יביא לדיונים ממושכים. יש לתת בידי הממשלה סמכות ואחריות מלאה, ולכן אני תומך בגישתו של היושב-ראש ומזדהה עם עמדת חברי הוועדה.

היו"ר א. דימלס: ברצוני להעיר ששלושת ארגוני הספורט לא יסתדרו ביניהם. יש מרכזי ספורט גדולים, שקיימת פרופורציה מסויימת ביניהם, והם צריכים ארבעה נציגים ולא שלושה משום-כך אני מציע ייצוג של 50% לעובדי מדינה, מבחינת האחריות הפרלמנט-טארית. על-מנת שהפגיעה במרכזי ספורט לא תהיה גדולה, אני מציע ייצוג של ששה עובדי מדינה, ארבעה מרכזי ספורט, ושניים לאנשי ציבור. ביחד - שנים-עשר.

הצעת חברת הכנסת ש. ארנלי-אלמוזלינו בסעיף 2' - לא נתקבלה. ההצעה השלישית - 7 - 4 - 2 - לא נתקבלה.

ההצעה לתת ייצוג של 50% לעובדי מדינה, ארבעה נציגים של מרכזי ספורט ושני אנשי ציבור - נתקבלה.

אני מבין, חבר הכנסת כץ, שאפשר להכניס

טויו זה להמלצתו.

לאחר שזה התקבל כך, אני בעד זה שזה יוכנס למסקנות.

א. כץ:

הספורט בחובבני או כמקצועני

לא ניכנס כעת לדיון על אופיו של ספורט הכדורגל, ונדון בכך בישיבה הבאה.

הי"ר א. רימלט:

קיים פער בין התקנון של חובבנות ובין המציאות הקיימת. במציאות הקיימת יש רכש שחקנים, יש תשלומים לשחקנים; והתקנון של החובבנות, שהוא עדיין בתוקף, לא נשמר לפחות במשך שש השנים האחרונות. הוועדה אינה מציעה לעבור למקצוענות. יש הצעה שיהיה כדורגל חובבני וכדורגל מקצועני. הכדורגל החובבני לא יוכל אז להתקיים, מפני שאנשים לא יבואו לתחרויות. בכל מקום בעולם שניסו זאת, זה נכשל. אלה שמתנגדים למקצוענות טוענים שזה פשוט לא ילך אצלנו. יהיו שתיים - שלוש קבוצות ותהיה שחיתות. ישנה הצעה ללכת בדרך ביניים, על-ידי העסקת שחקנים על בסיס חוזי. אחרים אומרים שאם ניסטה מן התקנון החובבני ולא גגדיר בו שיותר לשלם לשחקנים כפיצוי עבור שעות האימונים, ימי התחרויות בכדורגל ועבור שאר הדברים, יכניסו כאן דבר משמעותי. אבל אם בלך מעבר לזה, ייווצר לחץ הולך וגדל, וכל שחקן ירצה חוזה אחר. אז מוטב, טוענים הם, שאנו בזכה בשני דברים: שלא ניפסל בתור חובבנים, וכך גם בוכל להשתתף באולימפיאדות, להתקנון החובבני מחייב, אם כי זו פיקציה גדולה ומשוועת לשמים, שבאולימפיאדות ישתתפו רק הקבוצות החובבניות. שנית, לא בוכל לעמוד בלחץ.

אינני מדבר על כדורגל מקצועני, כי אני משוכנע שאין לו מקום אצלנו. מצד שני, יש אחריות בענין מתן פיצוי לכל שחקן של הליגה הלאומית וכל שחקן של הנבחרת הלאומית. החיסרון הוא בכך שזה לא חובבני. ההצעה של שחקני חוזה היא יותר מעשית. יש בה פחות צביעות, או שקר מוסכם. נשאלת השאלה מה נעשה אם לא בוכל להיחשב בעולם כחובבנים ולא בוכל להשתתף באולימפיאדות. השחקנים לא יהיו מרוצים. כדורגלן מקצועני מקבל משכורת והוא פטור מכל עיסוק אחר. לשחקן חובב דרוש מקצוע נוסף לקיומו. אני מבקש לשקול בענין, על-מנת שבישיבה הבאה בוכל לסיים את הדיון במסקנות.

כיוון שלא אהיה נוכח בישיבה הבאה, אני מבקש לומר כמה משפטים בנושא, המכוונים להזהיר את חברי הוועדה מפני קבלת החלטות אשר עלולות אחר-כך לעוות עוד יותר את מה שקורה היום בארץ.

לפי דעתי זוהי בעייה סבוכה, קשה ומורכבת ביותר שקיימת היום בשטח הספורט בארץ. יושבת על המדוכה ועדה ציבורית שמונתה על-ידי השר, היא דגה בנושא בכובד-ראש רציני, וטרם הגיעה לשלב של מסקנות.

מכל יתר הנושאים שנדונו בבעיית ההימורים והשחיתות בכדורגל, בעייה זו לא מוצתה עדיין בוועדה זו, ואינני מאמין שהיא תתמצה בישיבה אחת. במשך השנה האחרונה התקיימו 11 ישיבות שהוקדשו לנושא הספורט וההתדרדרות בכדורגל, בלי להתייחס לבקודה זו ולכל האספ-טטים הקשורים אליה. מבחינה זו אני רוצה להזהיר את החברים. אם ועדת החיבון של הכנסת תצא בהחלטה שאומרת ספורט מקצועני או חצי מקצועני, או קביעה אחרת מסוג זה, היא תיתן בכך נשק נוסף - שאיננו היום בידי שחקנים מסויימים - על-מנת לבוא בתביעות כספיות גדולות פי כמה מאלה שמקובלות היום בשוק הכדורגל במדינה. יש לי רושם שהבעייה צריכה להתמצות בכך שוועדת החיבון של הכנסת ערה לנושא שהתקנון, כפי שהוא היום, מחייב שינוי ויתר התאמה למציאות, בהתחשב באותם גורמים שמנתה חברת הכנסת ש. ארבל-אלמוזלינו בהצעתה בענין אובדן שעות עבודה, חוסר יכולת להתקדם בעבודה וכו'. יש לזה סימוכין גם היום.

חוק החובבנות האולימפי תוקן לפני זמן-מה, ושם כבר מכירים בפיצוי בעד אובדן שעות עבודה וכדומה. ויותר מזה: אני מבקש לשלוח עותק של תקנון ההתאחדות הניבלאומית לכדורגל, שבו מבחינים בסטטוס של שחקנים בכמה דרגות. בסטטוס של שחקן חובב מותר לקבל פיצוי.

י. אורן:

בנושא הכדורגל, כמו בנושאי ספורט אחרים, אנו שייכים למשפחה מכובדת של עמים. אנו מופיעים אתם בפורומים ביבלאומיים, ואני רוצה לומר בצורה ברורה ביותר, שלמרות הכל אנו עוד החובבנים שבין כל היתר. לכן אני רוצה כאן לומר שבענין זה של השקר המוסכם, הצטרפנו לשקרים מוסכמים במישור הביבלאומי, ואינני בעד זה שנקבל את השקר המוסכם כגזירה שצריך להשלים אתה. אני בעד זה שניצור תקצון שיהיה קרוב למציאות, ככל האפשר.

מתוך ידיעה שגם עליו יעברו.

הי"ר א. רימלט:

יתכן מאד שאותה ועדה תגיע למסקנה מרחיקת-לכת עם אפשרות שסודקן זה או אחר ייחשב

י. אורן:

למקצועני.

תודה רבה.

הי"ר א. רימלט:

אנו נתחשב בכך כאשר נחליט בענין.

(הישיבה נבעלה בשעה 1.30)